

Fakir Gönlümün Safirisin Sen

– S. Yetgin · 16 Nisan 2014

Bir masal belki yaşadığımız
Kimselerin ne yapsa yaşayamayacağı
Işık dolu gözlerinde kaybolduğumda ben
Büyük denizlerin ötesini düşlerim
Nasıl geçsem de sana ulaşısam diye
Senli vakitleri düşündükçe ben
Kendimle savaşmalarım biter
Melek yüreğine sarılarak ovalara serpilirim...

Bir masal belki yaşadıklarımız
Sıra dışı, akıl dışı ve yürek içi
Ne zaman senin benim olmadığını anlasam,
Bir sürü bataklık oluyor o denizler
O denizlerde bırak yürümeyi, yüzmek bile zor geliyor
Oysa sana varmak için, sana ulaşmak için
Denizler, ovalar ve dağlar da yetersiz kalır
Neler yapsam olmaz, bilirim bunu
Bilirim de, nefesim yetmez anlatmaya...

Büyük bir öykü yaşadığımız belki gülüm
Ölümler küresinde ölümsüzlük aramak gibi
Düşle gerçeği sırttan yürütmek
Yelin savurduğu sönmüş bir kül
Yorgun figürlere adını resmetmek
Ve seslenmek delirmiş kanyonlara
Kucaklamak her an kadın varlığını...

Titrek bir mumun aleviyle çırpırır ruhum
Duçar aldanmışlıkların vakur çingılarına
Bütün vakitler aşk olur durulurum sabrıyla
Eğilirsin gönlüme, sular serpersin yüzüme
Uğultulu bir sızı paralar tenimin fanusunu
Örtüp yalnızlıklarımın sorgu kapaklarını
Uğruna nefes aldığım anların fay hatlarına...

Bıraksam özlemin halatlarını, düşsem içine
Çıkıp gelsem ruhumun karabasan hücrelerinden
Göğsünün narına sokulup anları yudumlamaya
Hangi kırıgın cümlemin ötesindesin söyle!
Erguvan öyküler derlersin gül destelerine
Aşkın sularında yüzüyor ah meneviş bir sevda
Fakir gönlümün safirisin sen
Sıkıldım sensizlikten ey yar, anlasana!..

Selahattin YETGİN